

Klasser skal bevare Magten her i Landet, at Forslaget skal gennemføres som et Forsøg paa at bevare de velhavende Klassers Magt her i Landet. Den højtærede Forsvarsminister har allerede talt herom, og jeg kan slutte mig dertil, idet jeg blot tilføjer, at saa længe det nuværende Flertal i Henhold til Tallene fra sidste Valg er Repræsentanter for en Vælgerstyrke paa mellem 600 000 og 700 000 Vælgere, saa længe kan man ikke tale om, at disse to Partier repræsenterer Velhavere her i Landet. Hvis det er sandt, saa er der ingen Nød paa Færde i Landet, saa er det et velhavende Land. Men jeg skulde næsten tro, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at vi skal lade det fare med at vurdere hinandens Vælgere efter Velstand. Jeg tror, vi skal holde os til at vurdere Vælgernes Indflydelse efter deres Tal; de gælder jo dog endelig lige meget her i Landet, naar de stemmer, hvad enten de er velhavende eller fattige. Det ærede Medlem sagde, at der er ingen Stemning i Befolkningen for disse Forslag, derimod Ringeagt i alle Dele af Befolkningen. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde være en af de sidste til at tale om Ringeagt i Forbindelse med militære Standpunkter. Er der noget, der er Ringeagt for i alle Dele af Befolkningen, saa er det det System, som det ærede Medlem Hr. P. Munch er Repræsentant for i dansk Militærpolitik, det System, der siger eet, naar man er i Opposition, og gør noget andet, naar man har Ansvar, og som begynder paa den gamle Lektie igen, naar man kommer i Opposition igen. Det er en Perpendikelpolitik, som i alle Kredse af Befolkningen er Genstand for Ringeagt.

L. Rasmussen: Ligesom Venstres Ordfører (I. A. Hansen) skal jeg bestræbe mig for at fatte mig i Korthed, saa meget mere som en Del af de Bemærkninger, jeg havde at fremsætte her, maaske rettest hører hjemme ved Sagens tredie Behandling og ikke ved anden Behandling, hvor det jo særlig er de til Lovforslagene stillede Ændringsforslag, som skulde forhandles. Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Minister, der havde faaet ud af mine Udtalelser, at jeg havde bebrejdet Venstre, at man ikke havde taget tilbørligt Hensyn til Generalerne. Jeg indrømmer, at en mere kolossal Misforstaaelse end den, den højtærede Minister her gør sig skyldig i, kan vanskelig tænkes. Dette, at vi skulde bebrejde Venstre, at

det ikke tog Hensyn til Generalernes Ønsker, er der ikke det ringeste Grundlag for. Vi har sagt, at vi mente, der var Grund til, naar Tjenestemænd, hvis Sager behandles her, henvender sig til Ministeriet med Anmodning om gennem Ministeriet som Mellemlid at faa Rigsdagen i Tale, bør Ministeren gøre det. Men det er noget ganske andet end at bebrejde Partiet, at det ikke tager Hensyn til Ønsker fra Generalerne. — Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde under den foregaaende Debat, at Socialdemokraterne ikke i Udvalget havde fastholdt deres Ønsker om at faa afæsket Generalstaben og de kommanderende Generaler deres Mening om det Forslag, her er til Behandling, stillet af et Flertal. Og det er ganske rigtigt. Fra radikal og socialdemokratisk Side blev der i Udvalget rettet en Anmodning om, at man ligesom ved alle de øvrige Forslag, der var stillet, fik at høre, hvorledes Hærens Ledelse stillede sig til Forslagene, og endvidere en Anmodning til Ministeriet om at faa de herhenhørende Skrivelser og Henvendelser, som Ministeriet var i Besiddelse af. Men da Flertallet i Udvalget modsatte sig dette, at man spurgte Generalstaben og de kommanderende Generaler, og erklærede, at det ingen Indflydelse vilde have paa Flertallets Stilling, hvad Generalstaben og de kommanderende Generaler mente, svarede vi selvfølgelig, at saa skulde vi heller ikke fastholde vort Ønske, da det var ganske givet, at selv om Hærens Ledelse vilde rose de Forslag, der her var stillet, lige til Skyerne eller fordømme dem paa det kraftigste, vilde det være ganske uden Indflydelse paa vor Stilling. Vi vilde ganske afgjort gaa imod dem. Vi vilde ikke fastholde Ønsket, da det i og for sig var os tiltalende at høre, at de Konservative nu ikke i ringeste Grad interesserede sig for at høre, hvad Sagkundskaben mente om Forslaget. Men det, vi har bebrejdet Ministeriet og bebrejdet Venstre, er dette, at man, hvis man ønsker at høre en Udtalelse fra dem, der maa siges at være sagkyndige paa det Omraade, der behandles, skal gaa Bagtrappevejen, gaa privat til dem for at faa at vide af dem, hvad de mener; hvis man derimod gaar den officielle Vej til Ministeriet, lukkes der af, og man kan ikke faa at vide, hvad der sker. Det er det, der har Interesse at faa slaaet fast, at det ogsaa er de Konservatives Mening, at det fremtidig skal være saaledes, at hvis man vil høre, hvad